

Van Hemelgeit tot Icetea.

André Kerkhof

Het was gezellig, die werk-/contactavond op woensdag 14 maart in De Broedplaats. Ruim 40 leden waren komen opdagen om wat meer te leren over vogelgeluiden. Vogels maken geluiden, contactgeluiden, alarmroepen, territoriale herrie, gewoon wat zingen. Dat laatste deed me denken aan mijn al weer lang geleden overleden schoonmoeder die probeerde haar kleindochtertje “vieze” liedjes te leren:

En er was een Ekster

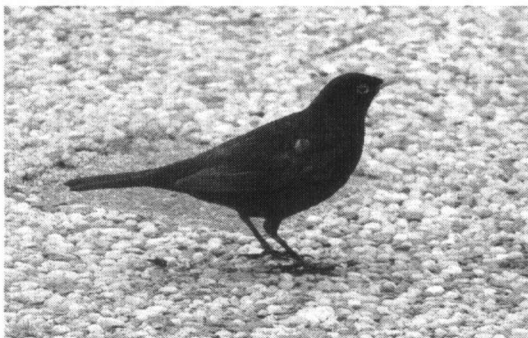
Die kon niet kakken

Want er was een veertje aan zijn poepertje blijven plakken. En van je etc.

De organisatoren van de contactavonden: Renée Beekman en Rien Rense. (foto: André Kerkhof)

Dat soort geluiden kregen we niet te horen. Ook niet de geluiden zoals die in veel vogelboeken staan omschreven: shriee pieuuu tikketik tol tjeeee. Dat is meer cabaretwerk. Wel deden de geluiden van een cd-rom het uitstekend met Rien Rense als organisator en cd-spelermachinist.

Merel (foto: internet)

Beter te omschrijven zijn de ezelsbruggetjes. Veel vogels roepen hun eigen naam, andere vogels zijn uitstekende imitators. Van Koolmezen is bekend dat ze je zelfs belazeren door een mobiele telefoon na te doen. Maar niet alles is nep, of maar een

beetje. Want als je hoort hinniken, dan zou dat wel eens een Dodaars kunnen zijn.

En hoor je een Merel op 45 toeren, dan heb je waarschijnlijk te maken met een Tuinfluiter. Dat een Roerdomp kan hoempen en een geluid maakt als de wind over een leeg flesje, dat weten de meesten van ons wel.

Roodborst (foto: internet)

Dan de Matkop met zijn pietjepè pietjepè pietjepèpèpè, of is dat de Zwartkop? De Geelgors, dat is een klassieker met de 5e symfonie van Ludwig van Beethoven.

Dat is toch wel iets anders dan de krasjes van de Grasmus. En als de Roodborsttapuit aan het spelen is met tegen elkaar ketsende steentjes, de Roodborst en het Winterkoninkje hun wekkertjes laten aflopen en de Grote Lijster turelurelu roept tegen de tjirp van de Gele Kwik, dan hoor je door de piepjes de vogels in het bos niet meer.

Aandacht voor de spreker. (foto: André Kerkhof)

Piet Sporeenberg had nog een interessant verhaal over de ervaringen van de telgroep voor de Loenderveense Waterleidingplas, een heel bijzonder en goed beschermd gebied met veel, dikwijls minder vaak voorkomende soorten broedvogels.

Renée Beekman sloot als medeorganisator deze aardige en leerzame avond af met een woord van dank aan de sprekers, gevolgd door een instemmend applaus van de aanwezigen.